

एवम् ।
 "पञ्चाशद्विभवेद्वन्ना तद्वेन तु विट्टरः ।"
 इति यदि सम्यक् तदा शास्त्रानुरीयम् । एतेन
 विट्टरे पञ्चविंशतिखं भवदेवभट्टोक्ता
 निरस्ता । एवं विट्टरयज्ञं हस्ताभ्यामपि
 बद्धुं तदपि निरस्तम् ।
 "वन्नोपदिश्यते कर्म कर्तुरङ्गं न चोच्यते ।
 इतिचक्षत्र विज्ञेयः कर्मणां पारगः करः ।"
 इति हन्दीगपरिशिष्टात् । इति संस्कार-
 तत्त्वम् ।
 विट्टरभवाः, [सु] पुं. ("विट्टराविव भवधी
 वस्येति ।" शिशुपालवधश्च १०।१२ । टीकायां
 मन्त्रिवाचः । "विट्टरेऽन्वयवृत्ते भूयते निबन्धं तत्र
 वसतीति ।" उवाच ० । २२६ । इत्यत्र उच्यते-
 इत्यः ।) विष्णुः । इत्यमरः । (यथा, हरिवंशे
 भविष्यपर्वणि । ५१ । १० ।
 "उत्पाद्य ह्यं देवेभ्यः शतश्राखं महाशिशुम् ।
 तेन तं योषयामास विट्टरस्यवर्षं प्रथमम् ।")
 विट्टरा, स्त्री, गुणादिनी । इति राजनिघण्टुः ।
 विट्टरहा, स्त्री, खड्गैतकी । इति राजनिघण्टुः ।
 विट्टरहा इति च कश्चित् पाठः ।
 विट्टारः, पुं, हन्दीविशेषः । यथा, विट्टारः मङ्गल-
 ऋतुः । इति ब्रह्मप्रकरणे दुर्गादासः ।
 विट्टिः, स्त्री, (विष् + क्तम् ।) वैतनं विना हठा-
 द्कारोद्भवनादिशेषः । वैगार इति ख्यातः ।
 तत्त्वार्थः । आचूः २ । इत्यमरः । हठाद्-
 भतिकः शेषो विजातरूपो विट्टिरिति भट्ट-
 खामो । इ वैतनमन्तरेण कर्मकरेण कर्म-
 कारिणि चेत्यन्ते । विष्णु कर्मकरे विट्टिः खिवा-
 मन्तिकर्मवोति वदः । इति भरतः । ० ।
 (यथा, रामायणे । २ । ८२ । २० ।
 "विट्टकर्मन्तिकाः सर्वे मार्गशोधक-
 रचकाः ।")
 वैतनम् । कर्म । इति मेदिनी । टे. २६ । (यथा,
 भागवते । ० । ८ । ५५ ।
 "वयमोश्चक्रिन्नरव्यासवाहुना
 इतिचेन विट्टिमनुनाडुकारिताः ।")
 भद्रा । वृषभम् । इति विश्वः । प्रेषणम् । इति
 वैमचक्रः । वा च भद्रा ववालोकादशकरवा-
 न्तर्मतवप्रमकरं पञ्जिकायां तस्या अष्टं
 मूत्रम् । यथा,—
 "वववाकवकौजपतेतिष्ठ
 मरवविजाः सविष्टयः सप्त ।
 शक्रनिचतुस्रामागः
 किमुत्रच पुपाव करवाणि ।
 मुखादितिपिशेवाहान्तु पञ्चमे तपुरीयके ।
 आश्रनाहान्तु क्रमेण सूरदाहता ववाद्यः ।
 एकादशाचतुर्थांशं शेषार्हे मुक्षपचके ।
 बहमीपौर्वासास्त्रोच पूर्वाह्णे विट्टिरोरिता ।
 कक्षपचे हतोयाया दशम्याच पराहंतः ।
 वप्रम्याच चतुर्दश्याः पूर्वाह्णे विट्टिवभवः ।
 विहाव विवरीमात्रे विट्टिं सर्वत्र वन्नेवेतु ।

विट्टिशेषे त्रिदशे हि पुच्छे कार्यं जयावहम् ।"
 कर्मप्रकाशे ।
 "नाथसु पञ्च वदनं गजकक्षयेका
 पञ्चो दशैकवहता नियतं चतस्रः ।
 नाभिः कटिः बद्धं पुच्छकता च तिष्ठो
 विट्टैवं निगदितोऽङ्गविभाग एवः ।
 सुखे कांश्चक्षिभैवति मरुतं चाथ गजके
 धनगानिर्वचस्यश्च कटितटे बुद्धिविजयः ।
 कानिनाभीदेशे विजयस्य पुच्छे च जगदुः
 शरीरे भद्रायाः एवगिति पत्रं पूर्वसुतयः ।
 मनुवसुसुनितिचिद्युगदश-
 शिवगुणसंख्यासु तिचिद्यु पूर्वायाः ।
 १०।८०।१५।१०।१२।१।
 आवाति विट्टिरेवा एते शुभदा पुरव-
 सुभदा ।"
 पूर्वायाः पूर्वायादिदिहसुखी भवति इत्यर्थः ।
 "एकेन हीना द्विगुणा तिचिद्यु
 सप्रावश्रुतं करुणं ववादि ।
 पूर्वे परेऽप्येवमयं विश्वेषो
 दिचंगुणा चन्द्रविज्वन्ता च ।
 किमुत्रसं करुणं प्रदिष्ट-
 मादेकिधेरादिदशे सदैव ।
 उपान्यशेषे शक्रनिस्तु दर्शे
 पूर्वे चतुस्यादपरे च नागः ।
 इत्यमरकवचिनायंमभूः(श्रयः सवमा ववादेः ।
 कानिदृशयविमारुताः पतयः शक्रन्यादेः ।"
 ववादाधिपकथनम् ।
 "पौष्टिकस्थिरशुभानि ववास्त्रे
 वाक्ये द्विजहतादापि कर्मे ।
 कौशले प्रमदमिचविधानं
 तैतिले शुभगताभ्यकर्म ।
 मरे च बीजाश्रयकवैवानि
 वविष्यपि सौख्यविक्रिया च ।
 न विट्टिमाप्नोति ज्ञतच विट्टां
 विवाभिभातादिषु तत्र विट्टिः ।
 मन्त्रोपधानि शक्रुनौ च सपौष्टिकानि
 गोविप्रान्यपिष्टकर्म चतुस्रै तु ।
 सौभाग्यदाचक्षत्रितुवकर्मनागे
 किमुत्रानि शुभपौष्टिकमङ्गलानि ।"
 इति ज्योतिष्कान्तम् ।
 (यथा, कर्णाविकासे । २ । ११ ।
 "कश्चिद्दति समेव द्रविचं निःचिद्य हन्-
 मन्तासि ।
 भातःपरं प्रभाते विट्टिदिनं किं करोन्वच ।")
 विट्टिः, वि, (विष् + क्तम् ।) कर्मकरः । इति
 मेदिनी । टे. २६ ।
 विट्टवं, स्त्री, (विट्टूरं ख्यतम् ।) दूरस्थानम् ।
 यथा, विष्णुश्रमिपरिचयः ख्यतस्य । एभ्यः
 ख्यतस्य सस्य वः स्यात् । विट्टवं कुट्टवं श्रमिष्ठं
 परिट्टवम् । इति विद्वान्कौस्तुभे ।
 विट्टा, स्त्री, (विविधप्रकारेण तिष्ठति उदरे इति ।
 वि + आ + कः । उपसर्गादिति वः ।) विविध-

प्रकारेणोदरे तिष्ठति वा । तत्त्वार्थः । उच्चारः
 २ अक्षरः ३ प्रथमम् ४ द्वितीयम् ५ तृतीयम् ६
 पुरीषम् ७ वचनम् ८ विट्ट ९ । इत्यमरः ।
 वर्षः १० । इति षटाक्षरः । अन्त्यम् ११ द्रुम्यम्
 १२ कक्षम् १३ मलम् १४ । इति शब्दरत्ना-
 वली । किट्टम् १५ पूतिकम् १६ । इति राज-
 निघण्टुः । (यथा,—
 "गुरोर्चितं प्रकर्षयं वाङ्मनःकायकर्मभिः ।
 अहिताचरणादेव विद्यायां जायते क्रिमिः ।"
 इति ज्ञानानन्दीयतन्त्रसारे ।)
 तद्वर्णनविधौ यथा,—
 "न नयां स्थियमोक्षेत् पुत्र्यं वा कदाचन ।
 न च स्रजं पुरीषं वा न च संवृष्टमैयुगम् ।"
 जले तदुत्सर्गविधौ यथा,—
 "गाथैः क्रीडेन्न धावेत् नापसु विष्णुजमाच-
 रेतु ।
 नोच्छ्रुतः संविशेन्नित्यं न नयः खानमाचरेत् ।"
 इति कौर्मि उपविभागे १५ अध्यायः ।
 तदुत्सर्गविधानं पुरीषप्रातःतत्रान्दयोर्दृष्ट-
 वम् ।
 विष्णुः, पुं, अग्निः । इति शब्दमाणा । शुभः ।
 वसुदेवता । इति धरणिः । (द्वादशादिवा-
 नामान्यतमः । यथा, महाभारते । १।६।५।१६ ।
 "एकादशस्यैवा तदा द्वादशो विष्णुरुच्यते ।
 जषण्यस्तु सर्वेषामादिवाणां गुणाधिकः ।")
 धर्मेशास्त्रकर्तृसुनिविशेषः । यथा,—
 "मन्त्रविष्णुहारीतयाश्रवण्योशुनोऽङ्गिराः ।
 यमापस्तम्बवर्ताः कात्यायनहृत्सती ।
 पराशरथासश्रुतजिखिला दचगोतमौ ।
 सातातपो वशिष्ठश्च धर्मेशास्त्रयोजकाः ।"
 इति याज्ञवल्क्यसंहिता ।
 तच्छब्दो रूपविशेषः । तस्य युतुपतिवैष्या ।
 वैदेष्टि आप्नोति विश्वं यः । वैदिति विश्वति
 आयायते विश्वमिति वा । विष्णाति विष्णुवक्ति
 भक्तान् मायापसारणेन संसारादिति वा ।
 विश्रुति सर्वभूतानि विश्रुति सर्वभूतानि
 अचेति वा ।
 "यस्यादिभमिदं सर्वं तस्य शम्ना महात्मानः ।
 तस्मादेवोच्यते विष्णुर्विश्रुतातोः प्रवेशनात् ।"
 इति विष्णुपुराणम् । इत्यमरटीकायां भरतः ।
 ("हृत्सती विष्णुरुच्यते ।" इति महाभारते ।
 ५।०।३।) तत्त्वार्थः । नारायणः २ ज्ञानः ३
 वैकुण्ठः ४ विट्टरभवाः ५ दामोदरः ६ हृषीकेशः
 ७ केशवः ८ माधवः ९ खभूः १० देवादिः ११
 पुण्डरीकाक्षः १२ गोविन्दः १३ मन्मथः १४
 पीताम्बरः १५ अच्युतः १६ शार्ङ्गो १७ विश्व-
 सेनः १८ जनार्दनः १९ उपेन्द्रः २० इन्द्रावरुणः
 २१ चक्रपाणिः २२ चतुर्भुजः २३ पद्मनाभः २४
 सधुरिपुः २५ वासुदेवः २६ विविक्रमः २७
 देवकीनन्दनः २८ श्रीरिः २९ शीपतिः ३०
 पुत्रवतीतमः ३१ वनमाजी ३२ वशिष्ठवो ३३
 कंसारातिः ३४ अधोचक्षः ३५ विश्वम्भरः ३६